

Din rugaciunile diminetii:

Din somn sculandu-ma, multumescu-Ti Tie, Preasfanta Treime, ca, pentru multa bunatatea Ta si pentru indelung-rabdarea Ta, nu Te-ai maniat pe mine, lenesul si pacatosul, nici nu m-ai pierdut pentru faradelegile mele, ci ai aratat iubire de oameni, dupa obicei; si intru deznadajduire zacand eu, m-ai ridicat, ca sa caut si slavesc puterea Ta. Deci, acum lumineaza-mi ochii gandului, deschide-mi gura, ca sa ma invat cuvintele Tale, sa inteleg poruncile Tale, sa fac voia Ta, sa-ti cant intru marturisirea inimii si sa laud preasfant numele Tau, al Tatalui si al Fiului si al Sfantului Duh, acum si pururea si in vecii vecilor. Amin.

Din „Mistica si Ascetica Ortodoxa“ de Dumitru Staniloae:

Patima este ceva irational. Totul pe lume este rational spune Sf. Maxim Marturisorul, avand temeiul intr-o ratiune divina; numai patima este irationala. Prin irationalitatea lor, prin caracterul lor amagitor, prin abaterea omului de la tinta sa adevarata, patimile tin fiinta umana intr-un intuneric de nestiinta. Prin lupta impotriva patimilor se urmareste asadar, scaparea fiintei umane de nestiinta, intoarcerea ei spre adevarata infinitate a lui Dumnezeu, ca tinta a vietii sale si eliberarea spiritului sau de sub robia lumii si de sub tirania pe care o reprezinta patimile. Acesta este sensul nepatimirii.

Patimile sunt: lacomia pantecelui, curvia, iubirea de arginti, mania sau ura, intristarea, trandavia si mandria.

Ele coincid cu cele sapte pacate: lacomia, desfranarea, avaritia, mania, invidia, lenea si mandria.

Din “Terapeutica Bolilor Spirituale” de Jean-Claude Larchet:

Lupta impotriva patimilor are ca scop deschiderea tot mai mare a omului pentru viata dumnezeiasca, prin participarea constienta la viata in Hristos, la viata Lui divino-umana.

Trasaturi ale vietii crestine:

1. Unirea sufletului cu Dumnezeu, traita sau experimentata.
2. Unirea se realizeaza prin lucrarea Sf. Duh, dar omul este dator cu o “receptivitate” pentru lucrarea Lui si efort de purificare in vederea cresterii acestei “receptivitati”, deci o sensibilizare a fiintei.
3. Aceasta unire are ca si continut cunoastere si iubire.

Trasaturi ale falsei vietii crestine:

1. Nu se implica o conditie morala, ci e o chestiune de temperament.
2. Extazul este cautat pentru el insusi, el fiind scopul suprem.
3. Acest fel de extaz este steril, daca nu chiar degradant; omul nu revine din el nici mai instruit, nici mai bun, ci staruie intr-o stare de afectivitate excitata.

Omul confunda, precum tanarul din Evanghelie, dorinta cea buna, cu Binele insusi. Prin aceasta isi inmulteste intunericul de nestiinta.